

Nr 376

Av herr Håstad m. fl., om ändrad lydelse av 28 § statens allmänna avlöningsreglemente.

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse den 29 oktober 1954 (nr 644) med föreskrifter enligt 6 § första stycket c) lagen om yrkesskadeförsäkring (nr 243/1954) har till yrkesskada, som avses i nämnda lagrum, bland annat hänförs genom smitta framkallad sjukdom, som ådragits i sysselsättning vid laboratorium, där arbete med smittämnet bedrivs.

Den utvidgning av yrkesskade- (yrkessjukdoms-) begreppet, som härigenom ägt rum togs icke i betraktande, då frågan om samordningen mellan de statliga sjuklönebestämmelserna och yrkesskadeförsäkringen var föremål för överväganden bl. a. vid förhandlingar med statstjänstemännens huvudorganisationer. Vid denna tidpunkt hade nämligen Kungl. Maj:t ännu icke fastställt vilka yrkessjukdomar, som skola anses förorsakade av smitta.

I proposition nr 217 till 1954 års riksdag angående statstjänstemännens sjuklöne- och sjukvårdsförmåner efter den allmänna sjukförsäkringens ikraftträdande, vilken bifölls av riksdagen, föreslog föredragande departementschefen vissa ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente, innebärande bl. a. att tjänsteman i avdragsgrupp 3 vid tjänstledighet på grund av yrkesskada icke längre under alla förhållanden skulle äga uppbära oavkortad lön. I enlighet härmed utgår numera under större delen av samordningstiden lön med A-avdrag i stället för oavkortad lön. Skulle emellertid arbetsoförmågan kvarstå efter samordningstidens utgång, skall i princip full lön utgå för hela tjänstledighetstiden. Undantag har vidare gjorts bland annat beträffande i tjänsten ådragen smittsam sjukdom, som enligt gällande epidemilag skall anmälas till vederbörande myndighet, eller sjukdom, som enligt gällande epizootilag skall anmälas till vederbörande myndighet.

Genom de ändrade bestämmelserna i statens allmänna avlöningsreglemente har den, som drabbats av yrkesskada genom smitta å laboratorium, att räkna med olika ekonomiska förmåner, beroende på om orsaken till yrkesskadan är smitta enligt epidemilagen eller om den gäller annan smittsam sjukdom, exempelvis tuberkulos.

Vid överväganden beträffande de sjukdomstillstånd, som skola uppfattas såsom yrkesskada, har framhållits, bland annat i proposition nr 60 till 1954 års riksdag s. 106, att det, hur än gränserna kring yrkesskadebegreppet dragas, måste stöta på utomordentligt stora svårigheter att i samtliga fall avgöra huruvida yrkesskada föreligger eller ej. Sålunda erfordras ej sällan ingående utredning t. ex. rörande de omständigheter, under vilka en skada

uppkommit, eller det orsakssamband, som kan föreligga mellan en viss händelse och ett sjukdomstillstånd.

Det synes föreligga skäl till att söka klarlägga om ett motiv av denna art kan tänkas ha legat till grund för att bestämmelserna rörande oavkortad lön under samordningstiden begränsats till att avse blott enligt epidemilagen anmälningspliktiga sjukdomar. Diagnosen beträffande dessa sjukdomar ställes antingen genom klinisk undersökning eller genom bakteriologisk eller serologisk undersökning. Detsamma gäller emellertid även de i epidemilagen såsom anmälningspliktiga icke upptagna smittsamma sjukdomar, som icke sällan förekomma såsom laboratorieinfektioner, t. ex. tuberkulos och Cox-sackieinfektioner. I båda fallen kräver den bakteriologiska undersökningen några dagar eller någon vecka, i enstaka fall längre tid, och i båda fallen erfordras samma utredning för att konstatera, om yrkesskada föreligger, en utredning, vars syfte blott är att avgöra, om den sjuke under sitt arbete kunnat komma i beröring med det aktuella smittämnet.

I fråga om bedömningen om yrkesskada föreligger eller icke skilja sig sålunda epidemilagens sjukdomar icke från övriga smittsamma sjukdomar, som kunna uppträda bland laboratoriepersonal. I andra avseenden föreligger ej heller någon skillnad dem emellan. Det synes därför vara väl motiverat att samma löneförmåner tillämpas vid båda dessa smittsamma sjukdomar.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta om ändrad lydelse av 28 § statens allmänna avlöningsreglemente så att med tjänstledighet på grund av i tjänsten ådragen smittsam sjukdom, vilken enligt gällande epidemi- och epizootilagar skall anmälas till vederbörande myndighet, jämställes tjänstledighet på grund av annan smittsam sjukdom, som ådragits i sysselsättning vid laboratorium, där arbete med smittämnet bedrivs.

Stockholm i januari 1955

Elis Håstad

Alarik Hagård

Karin Wetterström

Ernst Ahlberg